

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa M. L.
przeciwko [...] Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi
Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 września 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 7 czerwca 2019 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje adwokatowi E. N. od Skarbu Państwa - Sądowi Apelacyjnego w [...] kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł, powiększoną o podatek od towarów i usług we właściwej stawce, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów

prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest zawarcie w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu, ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego w tym przedmiocie. Sąd Najwyższy nie jest bowiem trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia, wnoszonym i rozpoznawanym nie tylko w interesie skarżącego, ale przede wszystkim w interesie publicznym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2014 r., I CSK 510/13, nie publ.). Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na „koniczność rozpatrzenia przez Sąd Najwyższy, czy Sąd rozpoznający sprawę dopuścił się naruszenia przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 229 § 1, 2, 3 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 386 § 1 k.p.c. w sposób określony w sformułowanych zarzutach skargi kasacyjnej oraz jej uzasadnieniu”. To stwierdzenie nie nawiązuje do żadnej z wyżej określonych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. W ostatnim akapicie pisma uzupełniającego skargę kasacyjną pełnomocnik powoda stwierdził ponadto, że „na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wskazuje okoliczność, że bez wątpienia doszło do uchybień i naruszeń przepisów prawa procesowego, które miały wpływ na treść orzeczenia, albowiem brak jest w aktach oryginałów dokumentów lub uwierzytelnionych kopii dokumentów mających fundamentalne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy”. Z tego stwierdzenia można wnioskować, że powód zamierzał odwołać się do oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że uzasadnienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, jako przesłanki jej przyjęcia do

rozpoznania, wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wyводу zmierzającego do jego wykazania. Oczywistość naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie orzeczenia oczywiście nieprawidłowego. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi zatem do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skonfrontowanie argumentacji, którą przytoczył powód w celu wykazania, że Sądy *meriti* naruszyły wymienione w podstawach skargi przepisy prawa procesowego z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku nie potwierdza tezy o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W celu zakwestionowania istnienia egzekwowanej należności powód odwołuje się bowiem do takich okoliczności, na które powinien zwracać uwagę w postępowaniu, w którym zapadło prawomocne orzeczenie stwierdzające istnienie egzekwowanej w stosunku do niego należności. Na tego rodzaju zarzutach nie można skutecznie oprzeć powództwa przeciwegzekucyjnego dotyczącego tytułu wykonawczego powstałego na bazie tytułu egzekucyjnego będącego prawomocnym orzeczeniem sądowym.

Ani ustalenia faktyczne poczynione w sprawie, ani prowadząca do nich ocena dowodów nie mogą być też wprost skutecznie podważane w skardze kasacyjnej, przy rozpoznawaniu której Sąd Najwyższy byłby zresztą związany podstawą faktyczną rozstrzygnięcia (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Powyższe czyni zarzuty skarżącego odwołujące się do naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. niedopuszczalnymi.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2

pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800), orzeczono jak w postanowieniu.

O wynagrodzeniu należnym pełnomocnikowi reprezentującemu powoda z urzędu w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy orzekł stosownie do § 2, § 4 ust. 1, § 8 pkt 6 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r. poz. 18).

jw